

den samme godkendelsesprocedure, og det vil sige på det samme grundlag. Det håber jeg vi er enige om, og at ministeren vil bekræfte det.

Derfor undrer det mig, at ministeren mener, at vi ligesom skal ned ad rangstigen og tale om sammenligningen med til et børnehjem. Vi taler om, at det er de samme godkendelseskriterier, og det vil sige, at man altså mener, at et barn i den situation absolut også kommer til et hjem, der er kapabelt til at i den grad at kunne klare det barn. Er ministeren ikke enig i det? Og hvad er så begrundelsen andet end nogle fordomme?

Når jeg spørger på den måde, har det jo også noget at gøre med, at vi har den svenske undersøgelse som den *eneste* undersøgelse, og der er intet at komme efter, som der også står beskrevet her i forslaget: Der er intet at komme efter i forhold til, at man kan komme og anklage det her for at have en negativ konsekvens for børnene – tværtimod siger undersøgelsen.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Når jeg henviser til børn, der lever på børnehjem, er det jo, fordi der i forslagets bemærkning netop henvises til, at mange børn i denne verden lever under kummerlige forhold, og at der ofte er tale om fattigdoms- og ulighedsproblemer rundt omkring i verden. Så man henviser jo selv netop til sådanne forhold, hvor det typisk er sådan, at børnene så bor på børnehjem under dårlige forhold.

Det er derfor, det er relevant at have den betragtning og foretage den sammenligning, og det er der i øvrigt også mange i debatten, der gør. Jeg mener, at hr. Kamal Qureshi netop citerede en sådan argumentation, så det er baggrunden for det.

Men det, der simpelt hen er regeringens ønske, er at fastholde den retsstilling, der er gældende i dag, hvor det altså er sådan, at registrerede partnere ikke kan adoptere i de her situationer. Det er simpelt hen det, det drejer sig om. Det er ud fra en betragtning om, at vi ikke bare for at få noget signalværdi til glæde for et ønske om ligestilling skal gennemføre det her, som i realiteten ikke kan blive en mulighed for de pågældende, for der ikke er nogen lande, der vil adoptere til registrerede partnere, og fordi vi altså finder, at det er bedst for et barn at vokse op i en situation, hvor der både er en mor og en far, selv om naturligvis ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Nu må jeg også orientere ministeren om, at den røde lampe dér betyder, at de 60 sekunder er brugt. Så er det fru Lissa Mathiasen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det, jeg ligesom prøver at komme ind til, er, at der er en – og det er måske forståeligt nok, det må jeg i hvert fald acceptere – konservativ holdning, der siger: Vi vil bevare det, vi har, vi vil ikke gå længere. Så kan man sige: fair nok.

Men det, jeg undrer mig over, er, hvordan man kan argumentere ud fra, at det her er bedst for barnet. Vi har ingen undersøgelser foretaget herhjemme. Vi har til gengæld undersøgelser foretaget i Sverige, som meget firkantet giver nogle klare signaler om, at det her altså ikke på nogen måde skaber problemer, tværtimod siger man, og det er måske det, der er meget interessant: Her har vi registrerede forældrepar, som er så meget mere optagede af, at det *kan* give problemer, og som følger deraf er de måske endnu mere optagede af det end andre forældrepar.

Jeg forstår det ikke. Jeg synes, vi har brug for at få at vide, hvad man bygger sin afstandtagen på. Man kan ikke bare sige, at man ikke tror, det er så godt for børnene, når det er de samme godkendelseskrav, og når man fra Sverige har undersøgelser, der siger, de er lige så egnede. Hvad bygger man det så på? Det er det, jeg egentlig synes vi ikke hører.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Vi bygger holdningen på, at det er det naturlige og det bedste for et barn at vokse op i en sammenhæng, hvor der både er en mand og en kvinde, en mor og en far til stede for de pågældende børn. Der er mange adoptanter, som gerne vil modtage de børn, der f.eks. lever på børnehjem rundt omkring i verden, så det er som udgangspunkt ikke det, der er problemet, at der mangler nogle til at tage imod de pågældende børn.

Kl. 14.55

I den situation synes vi det er forkert at åbne for det. Og så er det også sådan, at det alene er et signal, vi ville sende, for der er ikke nogen realitet i det. Det ville være at stikke folk blå i øjnene, for der er ikke nogen lande, som vil adoptere – det viser de svenske erfaringer jo – til familier,